

Miljødirektoratet

Oslo, 15.02.2021

Svar på høring- Revisjon av forskrift om jakt, fangst, felling og fiske på statsallmenning

Miljødirektoratet har sendt revisjon av forskrift om jakt, fangst felling og fiske på statsallmenning på høring med høringsfrist 15. februar 2021. Forskriften regulerer fjellstyrenes jakt og fiskeforvaltning, og setter blant annet krav til korttyper og prisrammer på ulike typer jakt og fiske. Forskriften danner en viktig plattform for fjellstyrene, både administrativt og økonomisk.

NFS har hatt utkastet ute på høring hos fjellstyrene. Fjellstyrene hadde frist til å komme med en uttalelse til NFS 1. feb 2021. Det ble skrevet at man antok at de som ikke kom med noen uttalelse til NFS, var enige i våre kommentarer som ble sendt ut. Det har kommet inn 21 uttalelser fra fjellstyrene (noen felles fra flere fjellstyrer og en etter fristen). Øystre Slidre fjellstyres uttalelse kom inn etter fristen og er ikke tatt inn i kommentarer under og behandlet i NFS styre. Den er likevel tilgjengelig sammen de andre fjellstyrenes egne uttalelser som kan lastes ned her:

<https://www.fjellstyrene.no/hringsuttalelser-til-forskrift-om-jakt-og-fiske-p-statsallmenning>

NFS høringsuttalelse til ny forskrift:

Generelt har forskriften blitt mye bedre enn tidligere. Det er ryddet og fjernet mye unødvendige reguleringer og formuleringer. Den har blitt oversiktlig og grei og er enklere å finne fram i. Elg/hjortejakt er bedre integrert sammen med bestemmelser om annen jakt.

Forskriften gir et godt rammeverk rundt fjellstyrenes administrasjon av jakt og fiske. Innenfor rammene gis det fremdeles muligheter for lokale tilpasninger, for eksempel i forhold til hvordan jaktlag på villrein skal organiseres og hvordan kort kan tildeles næringsliv og kobles mot fjellstyrehytter.

Generelt sett må man i størst mulig grad dele inn forskriften etter storvilt og småvilt. Slik sett vil også nye arter som for eksempel villsvin, mårhund mv komme naturlig inn i forskriften. Dette må også innarbeides i dagens utkast, da villsvin allerede er observert i statsallmenninger i Innlandet.

Kommentar fra Ringeby fjellstyre:

Fjellstyret mener for øvrig at forskriften i for stor grad regulerer forhold som fjellstyrene selv burde ha mulighet til å bestemme. Dette gjelder særlig priser, korttyper/salgsmuligheter og fordeling mellom innenbygds og utenbygds. Se for øvrig vedlegg.

Kommentar fra Eidfjord fjellstyre:

Ein generell vurdering før det vert knytt kommentar til den enkelte føresegn. Fjellova er skreve på nynorsk og er i målform nærast til distriktsnoreg si målform. Det bør vera ei sjølvsgd ting at og føresegner til lova har same målform. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Dovre fjellstyre:

Selv om høringsdokumenter og forvaltningens omtale av de enkelte paragrafer er tilgjengelig i ettertid vil det oppstå tolkingsutfordringer. For å bidra til en mest mulig enhetlig forståelse av forskriften og hvordan den skal praktiseres oppfordrer vi Fjellstyresambandet til å påvirke Miljødirektoratet til å utarbeide en veileder til forskriften. Denne bør være tilgjengelig ved ikrafttreden for å unngå sprik i forståelse av en forskrift som er totalt ombygd og modernisert i forhold til gjeldende forskrift. Se for øvrig vedlegg.

Kommentar fra Vestre Slidre fjellstyre:

Siste år for vedtekne prisrammer bør ha fastsett nye prisar i god tid før 1. januar, slik at sal av fiskekort samt utlysing av jaktkort kan skje med dei prisar som er fastsatt for den påfølgande sesongen. Se for øvrig vedlegg.

Kapittel I. Generelle bestemmelser

§ 1. Formål

Vilt og fisk i statsallmenning skal forvaltes slik at hensynet til naturmangfoldet ivaretas. Innenfor denne ramme skal ressursen utvikles med sikte på å ivareta rettigheter etter fjelloven, fremme det lokale næringslivet og sikre allmennhetens adgang til jakt, fiske og friluftsliv. Forskriften skal sikre at all jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenning skal tilbys på en måte som er akseptabel for allmennheten.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Begrepet *det biologiske mangfoldet* foreslås erstattet med *naturmangfoldet* i samsvar med naturmangfoldlovens formulering. I tillegg foreslås tilføyd at *forskriften skal sikre at all jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenning skal tilbys på en måte som er akseptabel for allmennheten*. Dette fremgikk tidligere av § 3.

Kommentar NFS:

NFS støtter denne endringen. Vi mener imidlertid at «sikre allmennhetens adgang til jakt fiske og friluftsliv» kan erstattes med «sikre allmenningsretter og bruksretter til jakt og fiske, samt allmennhetens tilgang til et variert friluftsliv». Dette for å klargjøre at jakt og fiske på statsallmenning ikke er allemannsretter, men allmenningsretter.

§ 2. Virkeområde og administrasjon

Forskriften gjelder jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenning. Fjellstyret er ansvarlig for administrasjon i samsvar med lov 6. juni 1975 nr. 31 om utnytting av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane (fjellova).

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer fra NFS:

Ingen

§ 3. Retten til jakt, felling, fangst og fiske

I statsallmenning skal personer som det siste året har vært og fremdeles er fast bosatt i Norge ha rett til jakt, felling, fangst og fiske. Andre personer kan ikke gis adgang til jakt, felling, fangst, eller fiske med faststående redskap eller oter.

Dersom det ved jakt og fangst på elg, hjort, rådyr, bever og småvilt uten hund, kvotejakt på gaupe eller ved felling av bjørn, ulv og jerv, er nødvendig å regulere antall jegere, skal det være en rimelig fordeling mellom innenbygdsboende og utenbygdsboende. Tilsvarende gjelder ved fiske med krok uten faststående redskap, likevel ikke fiske med oter. Med rimelig fordeling menes at inntil 60 prosent av kort og fellingstillatelser kan forbeholdes innenbygdsboende.

Dersom fjellstyret tilbyr kort for jakt, fangst og fiske sammen med tilleggstenester som for eksempel overnatting, bevertning eller transport, må det samtidig tilbys kort uten slike tilleggstenester

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Det foreslås et nytt første ledd som beskriver hvem som har retten til jakt, felling, fangst og fiske, da dette ikke kommer godt nok frem i dagens forskrift. I bestemmelsene om jakt og fangst på andre arter enn småvilt og villrein, i gjeldende forskrift §§ 7, 8, 11 og 12, er det beskrevet at personer som ikke er bosatt i Norge ikke kan gis anledning til jakt og fangst. Disse reglene foreslås nå samlet i § 3.

Det fremgår av fjelloven §§ 23 og 30 at det skal være en rimelig balanse mellom innenbygds og utenbygdsboende i de tilfeller der det er nødvendig å regulere antallet kort. Det har vært lagt til grunn at denne fordelingen gir mulighet for å forbeholde inntil 60 % av kortene til innenbygdsboende. For å klargjøre denne fordelingen foreslås 60/40-regelen tatt inn i bestemmelsen.

Enkelte fjellstyrer selger kort for jakt og fiske sammen med overnatting og andre tilleggstenester. For å sikre allmenhetens tilgang til rimelig jakt og fiske foreslås en bestemmelse i § 3 om at der slike pakkeløsninger tilbys, må det i tillegg alltid være mulig å kjøpe kort uten slik tilleggsteneste.

Kommentarer NFS:

Det bør framgå at 60/40-fordelingen gjelder kort for småvilt og fiske, og fellingstillatelser for elg/hjort. Man kan droppe setningen «Tilsvarende gjelder ved fiske med krok uten faststående redskap, likevel ikke fiske med oter.» da dette aldri vil være noen problemstilling. Vi mener også at det er fint at 60/40-fordelingen omtales i § 3 i forskriften. Et par fjellstyrer har på grunn av spesielle forhold fått godkjent avvik fra 60/40-fordelingen, noe som må kunne videreføres med ny forskrift.

Enkelte fjellstyrer velger å knytte noen jaktkort til sine utleiehytter og selge dette som pakker. Prisen på jaktkort og hytte pleier da å være den samme som om man hadde leid hytta og kjøpt jaktkortet separat. Det er likevel en stor andel jaktkort som selges uten noen form for

tilknytning til hytter, slik at jegerne kan velge. Vi mener også det er like ryddig å legge disse hyttene til jaktkort med søknad som å legge de ut etter «først til mølla»-prinsippet, da det varierer om jegere har tilgang til internett med høy hastighet ved salgsstart (som regel hverdager kl 09). NFS ønsker at denne praksisen kan videreføres. Tilsvarende gjelder for et fåtall fjellstyrer som tilbyr et begrenset antall kort til personer som benytter lokale turistbedrifter. Prisene på jaktkortet blir den samme for jegeren, men dette sikrer inntekter for lokale turistbedrifter i en periode med lite besøk fra andre brukergrupper. Ofte vil mange jegere sette pris på å kunne benytte overnatting lokalt. Vi viser for øvrig til Snåsa fjellstyre som har et godt regelverk omkring tildeling av kort til lokale turistbedrifter.

Kommentarer fra Sel og Vulufjell fjellstyre:

Fjellstyret har ingen innvendinger mot §3 slik forslaget fra MD er, men mener at dagens praksis der fjellstyrer kan reservere kort til personer med hytte i kommunen ikke er bra og bør unngås. Det er ikke ønskelig at Fjellstyrene går inn for en ordning som forskjellsbehandler utenbygdsboende, og som gjør at enkeltpersoner kan få et fortrinn til småviltjakt i flere områder. Likebehandling av utenbygdsboende vil være en forutsetning for å ha aksept for tildeling av en begrenset ressurs. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Vågå fjellstyre:

Vi registrerte at det på fagsamlinga for fjelloppsynet nå nyleg, da NFS presenterte forslag til ny forskrift og utkast til uttale frå NFS, at dette med å kunne reservere kort til hytteeigarar også var nemnd. Vågå fjellstyre meiner reglane ikkje må gje opning for «særordningar» i tildeling av jakt og fiske til personar med status «utanbygdsbuande». Vi trur det vil vera svært uheldig for fjellstyresystemet dersom NFS går inn for- og enkelte fjellstyre praktiserer opplegg der visse «grupper» med utanbygdsstatus, som t.d. hytteeigarar, skal ha fortrinn i tildeling av kort. Dette samsvarer heller ikkje med tilrådingar til det siste «Småviltutvalet» i regi av NFS, som kom med sin rapport i 2007-2008. Det er viktig at fjellstyra har ryddige forhold i administreringa av jakt og fiske, og at tildeling av kort skjer i tråd med reglane. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Lom fjellstyre:

I §3, siste ledd les vi at «*Dersom fjellstyret tilbyr kort for jakt, fangst og fiske sammen med tilleggstjenester som for eksempel overnatting, bevertning eller transport, må det samtidig tilbys kort uten slike tilleggstjenester*» I kommentarane frå miljødirektoratet er det framheva at «*for å sikre allmenhetens tilgang til rimelig jakt og fiske foreslås en bestemmelse i § 3 om at der slike pakkeløsninger tilbys, må det i tillegg alltid være mulig å kjøpe kort uten slik tilleggstjeneste.*» I forslaget til uttale frå NFS blir det føreslege at det må kunne opnast for å reservere eit begrensa antall kort til lokale turistbedrifter. I tillegg er vi kjente med at det på fagsamlinga for fjelloppsynet var nemnd å kunne reservere/forfordle kort til hytteeigarar i kommunen. I Lom fjellstyre har vi siste åra hatt sterk avgreining i kortsal til utanbygdes buande med 50 kort pr. 5-dagars periode dei fyrste 15 dagane. Fyrste perioden har vi 600-800 søkjarar, svært mange får ikkje tildelt jakt. Fjellstyret har ved fleire høve behandla søknader frå turistbedrifter og hytteeigarar om å få kjøpe kort. Desse har utan unntak fått avslag; Fjellstyret har heile tida vurdert ordningar som gjev fortrinn til hytteeigarar, eller andre grupper med utanbygdes buande, til å være i strid med intensjonen til fjellova med forskrifter. Vi meiner at ein praksis som gjev fortrinn til visse grupper av utanbygdes buande vil bli oppfatta som urettferdig og ekskluderande av allmennheita og at det er uheldig om NFS går

inn for dette. Fjellstyresystemet er avhengige av å ha eit godt omdømme når det gjeld forvaltning, administrasjon og tildeling av jakt og fiske.

Kommentarer fra Eidfjord fjellstyre:

Fjellstyret kan vera samd i NFS at det er vanskeleg å sjå for seg situasjon kor det er behov for regulering av fiske med krok utan fastståande reiskap og oter. Likevel kan det vera rett at fjellstyra har den moglegheiten. Se for øvrig vedlegg.

§ 4. Innenbygdsboende og kommunegrenser

For jakt og fangst på elg, hjort, rådyr og bever, kvotejakt på gaupe, og lisensfelling av bjørn, ulv og jerv er det kommunegrensene pr. 28. oktober 2015 som definerer hvem som er innenbygdsboende.

For småviltjakt og fangst av småvilt, villreinjakt og fiske er det kommunegrensene pr. 1. januar 1956 som definerer hvem som er innenbygdsboende.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Det foreslås i ny § 4 å samle bestemmelsene i gjeldende forskrift §§ 7, 8, 11, 12 knyttet til innenbygdsboende og kommunegrenser. Dette er gjort for å gi en bedre oversikt.

Kommentarer NFS:

Vi mener omstruktureringen er fornuftig og at definisjonen om hvem som er innenbygds kommer tydelig fram. Det finnes unntak i forhold til denne bestemmelsen, blant annet ift rettigheter i Øvre Numedal statsallmenning. Miljødirektoratet må ta inn formuleringer i forskriften som sikrer at dette videreføres.

Kommentarer fra Vigden og Elgvadsfoss, Bruås og Rauå og Sonen og Sonvadsfoss fjellstyre:

I dette området er det praktisert andre grenser siden 1977. Det er ønskelig at dette videreføres. Deres forslag til endring er:

§ 4. Innenbygdsboende og kommunegrenser

For jakt og fangst på elg, hjort, rådyr og bever, kvotejakt på gaupe, og lisensfelling av bjørn, ulv og jerv er det kommunegrensene pr. 28. oktober 2015 som definerer hvem som er innenbygdsboende.

For småviltjakt og fangst av småvilt, villreinjakt og fiske er det i de kommuner som består av 1 allmenning kommunegrensene pr. 1. januar 1956 som definerer hvem som er innenbygdsboende. I de kommuner med 2 eller flere allmenninger er det de gamle grensene for de enkelte allmenninger gjelder.

Se forøvrig vedlegg

§ 5. Felles forvaltningsområder

Mindre statsallmenninger som ikke egner seg for fritt salg av jakt- eller fiskekort eller selvstendig forvaltning, skal fortrinnsvis forvaltes felles med naboeiendommer for å oppnå en rasjonell og forsvarlig forvaltning.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer NFS:

Ingen kommentarer

Kapittel II. Salg av fiske, småviltjakt og fangst

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Korttyper for fiske, småviltjakt og fangst er i gjeldende forskrift samlet i § 6. For å gjøre bestemmelsen mer lettlest foreslås det å dele denne bestemmelsen i to paragrafer, der § 6 kun omhandler fiske og en ny § 7 omhandler småviltjakt og fangst. Hvilke korttyper som skal være tilgjengelige videreføres, men det foreslås å fjerne begrensningen i sesongens varighet til 23. desember.

I gjeldende forskrift er det et krav om at det skal selges dagskort for småviltjakt. Det er gitt ett unntak fra dette kravet, i den perioden det selges kort etter søknad. Vi foreslår nå at det i tillegg til krav om søknad, også gis unntak fra kravet om salg av dagskort i de tilfeller hvor det er forhåndssalg av kort. Praksis hos mange fjellstyrer i dag er at det gjennomføres et forhåndssalg av kort før jakta, der førstemann til mølla-prinsippet gjelder i stedet for ordinær søknad. Bakgrunnen for begge løsningene er at fjellstyrene ønsker å selge et begrenset antall kort de første ukene i småviltjakta for å redusere jakttrykket noe. Miljødirektoratet vurderer at forhåndssalg etter førstemann til mølla-prinsippet gir en like rettferdig fordeling av jaktkortene som en søknadsprosess.

Kommentarer fra NFS:

NFS mener det gjør forskriften mer oversiktlig å dele gamle §6 i ny § 6 og §7.

Når det gjelder unntaket for salg av dagskort, må man finne andre formuleringer enn forhåndssalg, da alt kortsalg foregår før jakten tar til. Man kan evt endre dette til «før jaktsesongen starter» for å presisere hva man mener. En kanskje bedre definisjon vil være å benytte en bestemt dato, for eksempel 15. oktober og skive «Fjellstyret trenger ikke å selge dagskort for småviltjakt før 15. oktober».

Det har også i det siste blitt mer vanlig å selge sesongkort som aktiveres de dagene man skal jakte. Dette er en løsning man har benyttet i lengre tid blant annet hos Statskog og FeFo, for å få bedre oversikt over hvor og når det jaktes og at man kan følge opp og se når det skytes flest ryper. Det er også et nyttig verktøy for å sørge for at det ikke er for mange jegere i et område samtidig. Dette kan være problematisk når det tildeles sesongkort i første periode, fordi man da kan risikere at de dagene man ønsker å jakte er fullbooket av andre som har kjøpt dagskort eller aktivert sine kort før deg. Vi mener løsningen med aktivering av kort mv er smart og kommet for å bli. Den gir oss også bedre muligheter for å forvalte rypebestanden. Per i dag hadde det derfor også vært hensiktsmessig om fjellstyrene ikke trengte å tilby sesongkort i den første perioden for fjellstyrer som benytter seg av muligheten for å aktivere kort. Løsningen er allerede integrert i Inatur, og benyttes av FeFo og Statskog, offentlige svenske eiendommer samt enkelte fjellstyrer.

§ 6. Korttyper for fiske

Følgende korttyper skal være tilgjengelige for fiske:

- a) Døgnkort. Kortet skal være gyldig i 24 timer. Dersom fjellstyret selger et fritt antall døgnkort skal kortet være gyldig fra det tidspunkt fisker selv bestemmer.
- b) Ukekort. Kortet skal være gyldig i 7 døgn. Dersom fjellstyret selger et fritt antall ukekort skal kortet være gyldig fra det tidspunkt fisker selv bestemmer.

c) Årskort.

Fjellstyret kan i tillegg tilby:

a) Familiekort for ektepar, samboerpar og enslige, med barn under 20 år.

b) 2- og 3-døgnkort.

c) Særskilte kort for ungdom mellom 16 og 20 år og for personer over 67 år.

d) Særskilte kort for skoleklasser, studenter, flyktninger eller andre grupper, hvor hensikten er opplæring, rekruttering eller hvor fiske ikke er det primære formålet.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer NFS:

Man må vurdere om det er nødvendig å beskrive hvilke korttyper fjellstyret kan tilby, da dette i stor grad kan overlates til fjellstyret selv å bestemme, under forutsetning av at de tilbyr de korttyper som er obligatorisk (1. ledd a-c). Det er også mest hensiktsmessig at dagskort innbefatter det samme når man snakker om jakt og fiske, altså følger dato, ikke dato for den ene og 24 timer for den andre.

Kommentarer fra Aurland fjellstyre:

Dette er uproblematisk for døgnkort som er selde via nettet eller SMS. For kort som vert selde manuelt er det nok mindre vanleg å føra på klokkeslett. Då vert praksis at to datoar vert førde på kortet (t.d. 20.-21/7), og det vert i realiteten eit todagarskort til prisen for eit døgnkort. Ok for fiskaren, men litt mindre inntekt for fjellstyret. Se for øvrig vedlegg.

§ 7. Korttyper for småviltjakt og fangst

Følgende korttyper skal være tilgjengelige for småviltjakt og fangst:

a) Dagskort, unntatt i periode der jakt og fangst tilbys ved forhåndssalg eller etter søknad.

b) 5-dagerskort og/eller ukekort (7 dager).

c) Sesongkort.

Fjellstyret kan i tillegg tilby:

a) 2- og/eller 3-dagerskort.

b) Særskilte kort for ungdom mellom 16 og 20 år og for personer over 67 år.

c) Særskilte kort for skoleklasser, studenter, flyktninger eller andre grupper, hvor hensikten er opplæring, rekruttering, eller hvor jakt ikke er det primære formålet.

d) Gratis jakt for personer under opplæring som etter forskrift 22. mars 2002 nr. 313 om utøvelse av jakt, felling og fangst § 6 helt eller delvis skal slippe å betale for jaktkort.

e) Jaktkort på smårovvilt. Fjellstyret kan ved slik jakt fravike kravet om salg av dagskort, 5-dagerskort og ukekort.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer NFS:

Man må vurdere om det er nødvendig å beskrive hvilke korttyper fjellstyret kan tilby, da dette i stor grad kan overlates til fjellstyret selv å bestemme, under forutsetning av at de tilbyr de korttyper som er obligatorisk (1. ledd a-c).

Kommentarer fra Øvre Numedal fjellstyre:

Fjellstyre har tidligere hatt to sesongkort. Det har vært et kort som har startet ved jaktstart og ut sesongen for de som har vært heldige å få jakt i en av de først periodene, samt et billigere sesongkort som gjelder fra de første jaktperiodene med søknad er ute, og resten av sesongen. Fjellstyret ønsker at det gis rom for dette ihht forskriften. Se for øvrig vedlegg.

Kommentar fra Lesja fjellstyre:

Det bør ikke være krav om å tilby andre korttyper først i småviltjakta når man tilbyr periodekort. Flere korttyper og betyr at man må ha flere og mer kompliserte jaktregler. Dette er utfordrende både for oss som skal administrere dette og jegerne. Se for øvrig vedlegg

Kommentarer fra Eidfjord fjellstyre:

§§6 og 7, NFS sin presisering av begrepet «forhådsalg» kan vera rett, men å knyta dette mot ein dato kan vera med å detaljstyra fjellstyrene sine kortordningar som synest unødvendig. Fjellstyret har ved tidlegare revisjonar hatt merknader til Miljødirektoratet si haldning om detaljstyring av korttypar og ordningar. Fjellstyret har ingen merknader til korttypar for fiske, her er det opna for meir valmoglegheiter av korttypar tufta på lokal tilpassing og forhold. §7, til pkt. b ser ein ikkje behov for å setja krav om veke eller 5-dagarskort. Det bør vera tilstrekkeleg at det i pkt. b står: Fleirdagarskort (2-7 dagar), det må vera tiltru til det enkelte fjellstyre at det legg til rette for korttypar det er etterspurnar til. Se for øvrig vedlegg.

§ 8. Kort for jakt og fangst av bever

Fjellstyret kan selge kort for jakt og fangst av bever. Kort kan selges for et bestemt antall dyr og/eller for en periode på inntil fem jaktår.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer NFS:

Ingen kommentarer

Kapittel III. Salg av storviltjakt

§ 9. Elg og hjort

Elg- og hjortejakt på statsallmenning skal tilbys på en slik måte at den gjøres kjent for alle bosatte i Norge.

Jakt skal selges etter søknad. Dersom det er flere søkere enn jaktkort for salg, skal tildelingen skje ved trekning. Fjellstyrene bør samarbeide om en felles søknadsfrist. Jakt kan selges for inntil fem jaktår.

Fjellstyret kan i tillegg selge jaktkort for kortere perioder uten krav om søknad.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Bestemmelsene om salg av elg og hjort foreslås noe forenklet, uten vesentlige innholdsmessige endringer. Miljødirektoratet foreslår å videreføre at jakta skal selges etter søknad, og at fjellstyrene bør samarbeide om en felles søknadsfrist for å gjøre søknadsprosessen oversiktlig og rettferdig. I dag har det blitt mer vanlig å selge dagskort på

elgjakt senere i jakta. Dette er muliggjort ved å tilføye et nytt ledd som gir fjellstyrene mulighet til å selge jaktkort for kortere perioder uten krav om søknad. Regulering av hvilke oppgjørsformer som skal være mulige og fjellstyrets mulighet til å sette et minste antall jegere i jaktlaget foreslås tatt ut, og kan heller reguleres i fjellstyrenes retningslinjer for jakta.

Kommentarer fra NFS:

NFS mener at det er viktig for jegerne at fjellstyrenes tilbud lyses ut samlet og med felles søknadsfrist. Vi mener setningen «Fjellstyrene bør samarbeide om en felles søknadsfrist» kan erstattes med «Fjellstyrene skal lyse ut sine tilbud samlet og med felles søknadsfrist». I setningen «Fjellstyret kan i tillegg selge jaktkort for kortere perioder uten krav om søknad.» kan det være uklart hva man mener med kortere perioder innen en jaktperiode på 5 år. Vi mener derfor setningen kan erstattes med «Fjellstyret kan i tillegg selge jaktkort for kortere perioder innen jaktåret uten krav om søknad».

Kommentarer fra fjellstyrene i Holtålen:

Elg- og hjortejakt på statsallmenning må forbeholdes jaktlag som ikke har tilgang til annen elg- og hjortejakt. Se for øvrig vedlegg.

Kommentar fra Eidfjord fjellstyre:

Eidfjord statsallmenning har det fram til no ikkje vore elgjakt, dette kan det verta ei endring på. Elg vert observert å bruka areal i høgfjellet i større grad enn tidlegare. Sjølv om statsallmenninga er stor, er elgens bruk av allmenninga, slik ein ser det no, ikkje grunnlag for mange fellingsløyve. Eit spesielt forhold er cwd-situasjon på Hardangervidda som kan bety sentrale myndigheiter ynskje om å redusera overlappande arealbruk mellom villrein, elg og hjort for å redusera moglegheit for smittespreiing og overføring til nye artar. Dette kan bety ei periode med mange løyve etterfølgd av null jakt. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Steinkjer fjellstyre:

Det bør presiseres at jaktleder og minimum 50 % av jaktlaget skal være innenbygdsboende på innenbygds jaktlag. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Aurland fjellstyre:

Miljødirektoratet skriv «.. fjellstyrene bør samarbeide om en felles søknadsfrist for å gjøre søknadsprosessen oversiktlig og rettferdig.» Fjellstyresambandet meiner at «bør» må erstattast med «skal,» og at fjellstyra sine tilbod skal lysast ut samla. Der er fjellstyret meir samd med direktoratet si formulering. I nokre høve vil det vera lite tenleg å lata utlysing av eit jaktfelt skje sentralt p.g.a. at jaktterrenget kan vera ekstremt krevjande og avsides og krev god lokalkunnskap av dei som skal jakta, og det vert ein stor informasjonsjobb når det kjem inn ukjende jaktlag frå andre landsdelar. Så her bør det vera rom for lokale tilpassingar, særleg når det er snakk om 1-2 jaktfelt som vert leigde ut på fleirårsavtalar etter søknad. Me har t.d. hatt jaktlag som har søkt om å få sleppa å koma att neste år. Utllysing av jakttilbodet på eiga heimeside bør framleis vera tilstrekkeleg. Se for øvrig vedlegg.

§ 10. Villrein

Fjellstyret tildeler fellingstillatelser på villrein etter søknad. Er det flere søkere enn fellingstillatelser, skal tildelingen skje ved loddtrekning. Fjellstyret kan gi førstegangsjegere fortrinnsrett før eller under trekkingen.

Fjellstyret kan benytte følgende alternativer ved fastsetting av pris:

- a) Pris pr. dyr, fastsatt etter kjønn og alder.
- b) Pris pr. kilo.
- c) Pris basert på vektklasser etter gjennomsnittsvektene i den lokale villreinstammen. Fjellstyret kan bestemme at det skal forhåndsbetales et fast beløp for hvert enkelt dyr som tildeles, og at resterende beløp skal betales etter felling. Fjellstyret kan bestemme at forhåndsbetalt beløp ikke tilbakebetales ved manglende felling. Fjellstyret kan i tillegg selge returnerte fellingstillatelser uten krav om søknad.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

For villrein foreslås en beskrivelse av hvordan søknad og tildeling skal foregå. Enkelte fjellstyret har valgt å prioritere førstegangsjegere i sin tildeling av kort. Denne muligheten sikres gjennom å sette inn et unntak fra bestemmelsen om trekking av kort.

Kommentarer fra NFS:

Når det gjelder oppgjørsform (fastpris, pr.kg o.l.) for villrein mener NFS det ikke er nødvendig å fastsette dette i en forskrift, da dette kan være opp til fjellstyret å avgjøre så lenge totalprisen for jegeren komme under grensene i prisramma. I mange tilfeller følger fjellstyrene prisstrukturen som benyttes i villreinområdet som de tilhører.

§ 11. Jaktlag under villreinjakt

Fjellstyret kan tillate at jegere organiserer seg i jaktlag når minst en av jegerne har fellingstillatelse. Tillatelsen til å organisere jaktlag skal under jakta medbringes av den som er ansvarlig for jaktlaget. Fellingstillatelsen skal medbringes av den som har fått utstedt denne.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

I gjeldende forskrift er bestemmelsen om jaktlag under villreinjakt veldig detaljert og omfattende. Det foreslås en forenkling der fjellstyrene gis en hjemmel til å tillate jaktlag. Detaljene om krav til jaktlag tas ut av forskriften, og kan reguleres av det enkelte fjellstyre.

Kommentarer fra NFS:

Vi mener det ikke er nødvendig at reguleringen av hvordan et jaktlag kan settes sammen bestemmes i forskrift, men av fjellstyrene selv. NFS støtter endringen.

§ 12. Rådyr

Fjellstyret kan selge kort for jakt på rådyr for et bestemt antall dyr og/eller for en periode på inntil fem jaktår.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer fra NFS:

Ingen

§ 13. Lisensfelling av bjørn, ulv og jerv og kvotejakt på gaupe

Tillatelse til lisensfelling av bjørn, ulv og jerv og kvotejakt på gaupe skal tilbys i de områder hvor det i medhold av forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt er fastsatt kvote.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer fra NFS:

Ingen

Kapittel IV. Prisfastsettelse og prisrammer

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Fjellstyrene er avhengig av inntekter fra salg av jakt- og fiskekort for å dekke sine faste utgifter. Prisene i statsallmenninger bør likevel ikke være av en slik størrelse at de virker ekskluderende for noen. Under de to siste revisjonene av forskriften er prinsippet om konsumprisindeksregulering fraveket. Ved forrige revisjon var endringen i pris mellom 30 og 40 % for flere av korttypene, mens økning i konsumprisindeksen i samme periode var på 8,9 %. Fravikelsen ble gjort for at prisene i statsallmenningene også skulle speile markedsprisene noe, og det ble spesielt sett mot Statskog sine priser for jakt og fiske på statsgrunn utenfor statsallmenning for sammenligning. For å videreføre disse elementene foreslås nå en økning av prisene med 2,5 prosentpoeng årlig for neste 5-årsperiode.

I dagens § 13 tredje ledd åpnes det for at det kan tas et transaksjonsgebyr på inntil kr 20 ved salg av jakt, fangst og fiskekort. EU-direktiv *Revidert betalingstjenstedirektiv - PSD2*, som ble gjeldende for Norge fra 1. april 2019, sier at slike kostnader ikke lenger kan belastes kjøper. Bestemmelsen foreslås derfor tatt ut i forslag til ny forskrift.

Miljødirektoratet ser at dette vil få konsekvenser for eksterne leverandører av kortsalg, som igjen må forventes å bli belastet fjellstyrene. Vi vurderer om dette bør kompenseres ved å øke kortprisene, men vil også vurdere andre mulige løsninger etter høringen.

Kommentarer fra NFS:

Inntekter fra jakt og fiske er viktige for fjellstyrene, og står samlet sett for mellom 50 og 70% av inntektene. Det er derfor viktig for fjellstyrene at de får dekt sine utgifter knyttet til jakt og fiske gjennom salg av jakt og fiskekort. Dette er ikke kun kostnader knyttet til markedsføring, søknadshåndtering, trekning, kontraktskriving, fakturering, informasjon og oppsyn/kontroll, men også taksering og analyser, kultivering og annen bestandsovervåkning. I tillegg driver mange fjellstyrer en utstrakt tilrettelegging for jakt og fiske gjennom merking og rydding av stier, bygging og vedlikehold av åpne buer, gapahuker og fiskebrygger, samt utlegging av båter, garn mv.

Fjellstyrenes inntekter på statsallmenningene er samlet omkring 100 millioner kroner årlig. Rundt 10 millioner av disse kommer over statsbudsjettet (kap 1161, post 75) og mellom 50 og 70% fra jakt og fiske. Bevilgningen på kap. 1161, post 75 er i 2021 på 10,04 mill. kr. Det er en nedgang fra kr. 10,09 mill i 2020, kr. 10,14 mill. i 2019 og 10,2 i 2018. Justert for lønns- og kostnadsvekst er nedgangen betydelig.

I handlingsplan for friluftsliv fra 2018, skriver regjeringen at den vil;
Sørge for at fjellstyrene fortsatt sikrer allmennheten god og rimelig tilgang til jakt.
Det blir utfordrende for fjellstyrene når de statlige bevilgningene reduseres samtidig som regimet med statlig fastsatte prisrammer for jakt og fiske videreføres. En vesentlig del av fjellstyrenes inntekter kommer fra jakt og fiske.

Miljødirektoratet foreslår en økning på prisene de neste 5 årene (frem til 31.03.2026) på 12,5%.

Miljødirektoratet skriver selv i sitt høringsnotat i 2016 følgende:

Miljømyndigheten legger vil grunn at fastsettelsen av pris på jakt og fiskekort i statsallmenninger, er fastsettelsen av en prisramme som ikke har vært justert de siste fem årene og som skal gjelde fem år frem i tid. Innenfor denne rammen skal fjellstyrene fastsette den årlige prisen på jakt- og fiskekort.

Miljømyndighetene er opptatt av å sikre allmennheten god adgang til jakt og fiske i statsallmenningene, og at prisene på jakt- og fiskekort avspeiler dette og ikke er høyere enn nødvendig.

Både innenbygdsboende og utenbygdsboende har rett til jakt og fiske i alle landets statsallmenninger. Fjellstyrene forvalter denne retten til gode for hele landets befolkning. Dette betyr at prisene ikke må bli så høye at deler av befolkningen utelukkes fra å utøve jakt og fiske som friluftsliv. Prisene må ikke virke diskriminerende. Prisen skal følge prisutviklingen. Det er et uttalt mål at fjellstyrene i større grad enn tidligere må dekke sine utgifter ved salg av bla. jakt og fiske. Dette har gjort det nødvendig å fravike tidligere praksis med i stor grad å binde prisene opp mot konsumprisindeksen.

Prinsippet om at prisene skal følge konsumprisindeksen har særlig de to siste prisjusteringene blitt forlatt til fordel for en større grad av markedstilpasning. Det er også slik at betalingsevnen for folk flest har økt ut over det en justering i tråd med konsumprisindeksen tilsier. En justering av kortprisen for småviltjakt (kr 190,-) basert på konsumprisindeksen for årene 2009 – 2014 medfører et påslag på totalt 8.9 prosent eller til ca. kr 207,-.

Prisforslaget ligger vesentlig over dette, noe det også gjorde ved forrige revisjon. Vi mener likevel at de foreslått prisene ikke diskvalifiserer noen fra jakt. Det er pålegg om salg av sesongkort utenfor regulert periode og frem til 23. desember. For jegere som utøver jakt som friluftsliv regelmessig under jaktseasonen på prisen på sesongkort sies å være moderat. Det samme må sies om dagskortprisene selv om kjøp f.eks. i regulert periode kan bli et betydelig beløp. I regulert periode skal også 5 dagers og ukekort (7 dager) være tilgjengelig.

Kortprisene på småviltjakt er prosentmessig foreslått økt noe mer enn på villrein og innlandsfisk. Kortprisen på småvilt er sammenlignet med prisene på statsgrunn utenfor statsallmenningene forvaltet av Statskog SF. Statskog SF har ikke maksimalpriser og en ser en noe høyere makspris her enn på statsallmenningsgrunn. Det er naturlig at disse forskjellene ujevnes noe.

NFS mener at et regime med statlige prisrammer for jakt og fiske i statsallmenningene gjerne kan videreføres, men at motstykket til dette må være en styrket statlig finansiering. Norges Jeger- og Fiskerforbund, Den Norske Turistforening og Norsk Friluftsliv støtter en slik styrking – se; <https://www.njff.no/nyheter/Sider/Fjellstyrene-ma-styrkes-okonomisk.aspx>

Når LMD reduserer kap 1161, post 75 år for år og Miljødirektoratet ikke justerer opp prisene mere, vil det økonomiske grunnlaget for fjellstyrenes forvaltning av statsallmenningene bli vesentlig redusert.

Også som for fem år siden ligger Statskog SFs priser i enkelte områder høyere i dag enn det som foreslås gjelde for fjellstyrene fem år fram i tid. Dette gjelder spesielt ift småviltjakt. Statskog SF skal være allmennhetens garantist for tilgang til jakt og fiske og man må anta at prisene staten selv benytter da heller ikke er ekskluderende. Det er provoserende at staten selv tar høyere priser og regulerer prisene ned via prisrammer for andre i konkurrerende bransje.

Statskog SF har for eksempel småviltkort for salg i 2020 som koster 2700 (sesongkort), 1760 (ukekort) og 310 (dagskort) som er betydelig høyere enn den prisen et fjellstyre skal kunne kreve om fem år. Statskog opplyser til NFS at de selv regulerer priser med KPI og lønnsvekst, et snitt på 2-3 % hvert år. Dette innebærer at de med 2,5 % justering hvert år de neste fem år vil ligge på hhv 3054 (sesong), 1991 (uke) og 350 (dag). Dette er betydelig høyere enn hva Miljødirektoratet har satt som prisramme for fjellstyrene i 2026.

Prisrammene skal gi maksimal pris et fjellstyre kan ta for det beste området, både i forhold til popularitet, men også i stor grad i forhold til forvaltning, informasjon og tilrettelegging. Høyeste pris i prisramma skal i så måte ikke være en gjennomsnittspris for all jakt og fiske på statsallmenningene, men vise hva man kan ta for de beste områdene innen både jakt og fiske.

Gitt regjeringens betydelige kutt i den statlige grunnfinansieringen av fjellstyrene, må prisrammene også kompensere for dette. Etter vår mening bør prisene justeres med forventet lønns- og kostnadsvekst i perioden på 10,2% (67% på lønn 33% på andre kostnader) + 2% som kompensasjon for reduksjon i kap 1161, post 75 + 5% for oppjustering til nivå priser hos aktører det er naturlig å sammenligne seg med (Statskog SF) – dvs 17,2%.

Mange fjellstyrer tilbyr salg av jakt og fiske via Inatur. Dette er et provisjonsbasert salg der fjellstyret betaler provisjon til Inatur.no, denne primært på 12,5 % (inkl mva). I tillegg belastes kjøper med en «service-avgift» på kr 20 pr transaksjon. Ut fra Inaturs tolkning er dette ikke et ulovlig transaksjonsgebyr som bryter med EU-direktiv *Revidert betalingstjenestedirektiv - PSD2*

Flere andre aktører formidler også salg av jakt og fiskekort. Disse har ulike modeller for provisjon, noen tar disse via tilbyder, andre via kjøper og noen en kombinasjon. AirBnB har en løsning som per i dag legger ca. 3% på tilbyder og mellom 14% og 18% på sluttbruker. Man kan anta at Inatur også jevnlig vurderer hvilken prismodell de skal benytte i forhold til andre tilbydere.

Enkelte fjellstyrer ønsker å være tilgjengelig på flere digitale plattformer med sine jakt- og fiskekort. NFS mener fjellstyrene da må kunne ha like priser på sine produkter uavhengig av hvilken plattform som benyttes og hvilken provisjonsbasert løsning disse har. Det vil være opp til kjøper å velge den løsningen han helst vil bruke, men det er viktig at han likevel kan få

kjøpt jakt- og fiskekort til priser oppgitt i prisrammen uten å betale noe ekstra provisjon enten direkte via fjellstyre, lokal forhandler eller på nett. At det også er andre løsninger som for eksempel apper etc som legger til en egen provisjon til kjøper må man godta så lenge det finnes andre løsninger hvor man kan kjøpe kortet til priser under prisrammen. Det er da opp til kjøper å velge om han vil betale ekstra for å kjøpe kort for eksempel via en app enn for eksempel på Inatur.no. Dette er tilsvarende som for eksempel betaling av kommunal parkeringsavgift hvor man kan velge å betale en bestemt pris på automat, eller benytte en av flere parkeringsapper som legger på fra 0 til 15% provisjon til kjøper.

NFS mener det også er mest ryddig hvis dagens 20-kroning omtalt i forskriften, og som kan komme i tillegg, innarbeides i prisrammen.

Det bør også avklares i forskriften om fellingsavgift til kommunen inngår i prisrammen. Tidligere har Miljødirektoratet sagt at dette ikke inngår i prisrammene. Se utdyping av problemstillingen i kommentarene fra Dovre fjellstyre.

Man må også i prisrammene ta høyde for at fjellstyrene enkelte år kan tjene litt ekstra for å spare opp i år med lavere jaktkortsalg eller fellingskvoter. Dette gjelder både ift småvilt, men også storvilt. Man må anta at utbruddet av CWD i Nordfjella/Hardangervidda vil føre til at bestandene på både villrein og elg/hort rundt disse områdene vil bli minimert og på sikt gi lavere inntekter til fjellstyrene. Vi opplever også med jevne mellomrom at det er så lave bestander av rype at det ikke selges jaktkort. Man må derfor ha mulighet for å ta inn litt ekstra inntekter disse årene for å kunne benytte i år uten inntekter fra jakt.

Kommentarer fra Øvre Numedal fjellstyre:

Øvre Numedal fjellstyre viser til at prisen for villreinjakt på Hardangervidda ligger langt under prisrammene. For Øvre Numedal sin del mener man at prisen på småviltjakta minimum bør settes som Statskog sin pris + forventet prisjustering neste fem år. (*Dette innebærer at de med 2,5 % justering hvert år de neste fem år vil ligge på hhv 3054 (sesong), 1991 (uke) og 350 (dag)*). Når det gjelder fiske regner man med at prisrammen etter NFS sitt forslag bør økes med 17,2 %. Vårt forslag er en avrunding slik at rammen på fiskekort rundes opp til hel 10 kr. F.eks dagskort 120 kr, ukerskort 410 kr sesong 820 kr. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Lesja fjellstyre:

Når det kuttes i den statlige grunnfinansieringen, er fjellstyrene avhengig av større inntekter fra salg av jakt- og fiskekort. Det er økte krav og forventninger til tilrettelegging og informasjon. Samtidig er det også en økning i antall besøkende som hverken leier hytter, jakter eller fisker i statsallmenningene. Behovet for oppsyn/tilsyn, skjøtsel og informasjonsvirksomhet øker til tross for at de ikke benytter seg av våre tilbud. Vår hovedinntektskilde er salg av jaktkort. Bestandene av høstbart vilt er ikke statiske, og man må dermed legge seg på et prisnivå som tåler at man reduserer kortsalget i visse perioder. Prisramme for fjellstyrene og Statskog bør være lik. Se for øvrig vedlegg

Kommentarer fra fjellstyrene i Holtålen:

Økningen i prisrammene er ikke tilstrekkelig til å dekke opp for sannsynlig lønns- og kostnadsvekst i kommende 5-års periode. Den vil uansett ikke bedre fjellstyrenes økonomi i tilstrekkelig grad så lenge nivået på refusjonsordningen gjennom statsbudsjettet heller ikke følger lønns- og kostnadsnivået. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Dovre fjellstyre:

Vi støtter fjellstyresambandets oppfatning av at regulativet som regulerer selgers anledning til å illegge gebyr for betalings tjenester ikke gjør det mulig å videreføre dagens praksis eksempelvis ved salg via Inatur der det p.t. påkommer 20 kr i transaksjonsgebyr. Det er ingen grunn til å tro at fremtidige betalingsløsninger vil bli kostnadsfrie, og selger må da innarbeide disse som en råvarekostnad i produktprisen. Fjellstyrene bør få frihet til selv å velge betalingsløsning, og forskriften kan følgelig åpne for et tillegg i prisrammen for dokumentert kostnad ved betalingsløsning. Fjellstyrene vil da selv kunne tilby produkter på flere egnede plattformer uten å erfare avkorting i inntekter av den grunn. Kjøper, som jo er hensyntatt i regulativet, vil da kunne velge arena for kjøp av kort. Sammenlignet med øvrige tilbydere ligger fjellstyrenes salg av storviltjakt i det lavere sjiktet hva gjelder prisnivå. Dette begrenser hvilken oppfølging det er mulig å gjennomføre innenfor et forsvarlig økonomisk bilde bl.a. mht å innkreve fellingsavgifter. Vår erfaring er at fjellstyrene løser dette ulikt. Fra å la fellingsavgiften til Staten gå av egen kasse innenfor prisrammen på kort til å bli innkrevd i ettertid andre steder med det ekstraarbeid dette medfører. Den siste løsningen vil nødvendigvis også gi en del merarbeid med innkreving da jakta er over, jegeren er borte og ofte er byttet fortært. Gjeldende forskrift er ikke klar på fjellstyrenes handlingsrom på dette punktet. Det synes logisk at fjellstyrene kan innkreve fellingsavgift utover prisrammens øvre grense, men dette må presiseres i forskriften eller i kommentarer til denne. Egentlig samme problemstilling som transaksjonsgebyr; fjellstyrene må få anledning til å legge disse kostnadene utover selve jakten på kjøper av jaktmulighet. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Aurland fjellstyre:

Prisrammene i forslaget er truleg tilstrekkelege for Aurland fjellstyre si prisjustering på jakt- og fiskekort dei næraste åra. Fjellstyret støttar likevel fullt ut fjellstyresambandet sine vurderingar som går på at framleis struping av løyvingane til fjellstyra i statsbudsjettet ikkje går i hop med prisrammer på jakt og fiske som avgrensar inntektsmoglegheitene til fjellstyra. Se for øvrig vedlegg.

§ 14. Prisfastsettelse

Fjellstyret fastsetter priser for jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenning. Fjellstyret kan selge felles kort for statsallmenninger og annen eiendom, i tillegg til ordinære kort. Dersom slike felleskort gir vesentlig bedre småviltjakt/fiske-tilbud, kan prisen settes til inntil tre ganger prisrammen.

Fjellstyrets vedtak om prisfastsettelse skal sendes Miljødirektoratet til orientering.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

I ny § 14 er flere bestemmelser som angår fastsetting av priser samlet.

Ved salg av felleskort for statsallmenning og annen eiendom, som beskrevet i annet ledd, foreslås et krav om at det samtidig må tilbys ordinære kort kun for statsallmenningen. Da det alltid vil være et alternativ å kjøpe kort kun for statsallmenningen, ser vi ikke behov for å videreføre kravet om samtykke fra Miljødirektoratet ved prisfastsetting av slike felleskort.

Bruk av depositum kan være et godt virkemiddel for å sikre at rapportering gjennomføres. Likevel foreslår vi at virkemidlet erstattes med en mulighet for å nekte å selge nye kort før rapportering er gjennomført. En unngår da at jeger eller fisker får utlegg som samlet kan

utgjøre betydelige beløp gjennom sesongen. Muligheten for å benytte depositum er derfor fjernet i forslaget til ny forskrift.

Kommentarer fra NFS:

NFS er enig i at man ikke trenger å godkjenne «felleskort» dersom det i tillegg selges kort kun for statsallmenningen. Vi forutsetter da at man ikke trenger statsallmenningskort dersom felleskortets pris ligger under prisrammen. For enkelte fjellstyrer har man etablert felles kort for å rydde i en uoversiktlig kortjungel lokalt. Dersom man må tilby allmenningskort likevel sier enkelte fjellstyrer at man da vil kutte samarbeid om felleskort. Vi mener løsningen med at miljødirektoratet godkjenner priser på slike felleskort er hensiktsmessig. Andelen slike kort er lav og det er kun unntaksvis Miljødirektoratet får slike søknader. Vi mener derfor ordningen bør videreføres.

NFS er uenig i at muligheten for å ta depositum fjernes. Dette er et viktig virkemiddel for å få inn fangst/fellingsstatistikk. Dette er spesielt viktig i småviltforvaltning. De fleste småviltjegene på statsallmenningene er utenbygds jegere. I og med at etterspørselen etter småviltjakt på statsallmenningene er stor er det i mange områder sjelden at en jeger får jakt i et område flere år på rad. Det at jegeren blir utestengt fra jakt i et område påfølgende år er i mange tilfeller ikke så stor trussel fordi sannsynligheten for å få jakt i samme statsallmenning er svært liten. På grunn av personvern/GDPR er det vel heller ikke mulig å utestenge en jeger fra jakt i en statsallmenning fordi han ikke har levert fangstrapport for jakt i en annen statsallmenning da dette krevet at personopplysninger deles mellom ulike fjellstyrer. Vi ber Miljødirektoratet utrede dette. NFS vil i så fall arbeide for en felles løsning hvor slik informasjon blir tilgjengelig for alle fjellstyrene.

En ordning med utestengning vil også være svært komplisert og tidkrevende å håndheve for fjellstyrer som ikke benytter Inatur og utfører korttildeling manuelt. Det er ikke ønskelig å lage ordninger som i større grad påvirker fjellstyrene til å måtte velge elektroniske løsninger levert av eksterne kommersielle aktører, som igjen gir økte kostnader for fjellstyrene. Vi tror en ordning hvor fjellstyret kan ta depositum, utestenge påfølgende år og i tillegg i større grad benytte purring på e-post og SMS vil ha god effekt for å få opp rapporteringsprosenten.

Kommentarer fra Lesja fjellstyre:

Lesja fjellstyre opplever at det er problematisk å få inn rapporter, både fra lokale jegere og utenbygdsboende. Likevel har vi gått bort fra depositum. Det er mer tidkrevende, og ser ikke ut til å ha større effekt, enn et par påminnelser på epost/sms. Selv om det er mange utenbygdsboende jegere, er det mange gjengangere på søker/tildelingslistene. Muligheten for å nekte salg av kort, dersom rapporteringsplikten ikke er overholdt, antas å være et mye bedre virkemiddel enn depositum. Se for øvrig vedlegg.

§ 15. Prisrammer for fiske

For fiske gjelder følgende øvre prisramme for utenbygdsboende:

Døgnkort/døgnkort familie kr 110,- / 190,-

Ukekort/ukekort familie kr 390,- / 560,-

Sesongkort/sesongkort familie kr 790,- / 1090,-

Prisen for fiske med garn og oter, og fiskekort for personer som ikke er bosatt i Norge, kan settes til inntil tre ganger prisrammen.

Prisen for fiske i vassdrag med anadrom laksefisk kan settes til inntil fem ganger prisrammene for fiske. Det skal være lik pris for innen- og utenbygdsboende.

§ 16. Prisrammer for småviltjakt og fangst

For småviltjakt og fangst gjelder følgende øvre prisramme for utenbygdsboende:

Dagskort/døgnekort kr 280,-

5-dagerskort kr 1130,-

Ukekort (7 dager) kr 1580,-

Sesongkort kr 2590,-

Prisen på 2- og 3-dagerskort for småviltjakt må ikke overstige prisramme pr. dag ganger antallet dager kortet gjelder for.

Prisen på småviltjakt for innenbygdsboende kan ikke settes lavere enn halvparten av prisen for utenbygdsboende.

§ 17 Prisrammer for villreinjakt

For villreinjakt gjelder følgende øvre prisramme for utenbygdsboende

Fritt dyr kr 7310,-

Liten bukk inntil 55 kg kr 5740,-

Simle/ungdyr kr 3830,-

Kalv kr 1800,-

Prisrammen for villrein gjelder også når prisen fastsettes pr. kg etter § 10 annet ledd bokstav b.

Prisen på villreinjakt for innenbygdsboende kan ikke settes lavere enn halvparten av prisen for utenbygdsboende.

§ 18. Prisrammenes varighet

Prisrammene i §§ 15-17 gjelder frem til 31. mars 2026.

§ 19. Priser for elg, hjort, rådyr, bjørn, ulv, jerv, gaupe og bever

Prisene på salg av jakt og fangst på elg, hjort, rådyr, bever, kvotejakt på gaupe og felling av bjørn, ulv og jerv fastsettes av fjellstyret. Det skal være lik pris for innen- og utenbygdsboende.

Dersom det anses nødvendig for å sikre allmennhetens adgang til jakt, kan Miljødirektoratet fastsette prisrammer for disse artene.

Kommentarer fra Miljødirektoratet på §§ 15-19:

For å følge den nye strukturen i korttyper og for å gjøre bestemmelsene mer oversiktlige, er kortprisene splittet opp i ulike kategorier. Innholdsmessig er det ingen endringer ut over prisjusteringen.

Kommentarer fra NFS på §§ 15-19:

NFS har ingen kommentarer til paragrafene ut over det som er kommentert tidligere i kapittelet, men unntak av prisrammer for villrein, der «Liten bukk under 55 kg» bør erstattes med «Liten bukk», siden definisjonene av hva som regnes som liten bukk i de ulike villreinområdene varierer. Noen steder brukes kluftebuk, bukk 1,5 år, bukk under 50 kg etc. Vi mener «Liten bukk» må være tilstrekkelig.

Kapittel V. Rapportering og melding om felling

§ 20. Rapportering

Fjellstyret kan kreve at jegere og fiskere rapporterer jakt- og fiskeresultatet. Gjennomført rapportering kan settes som vilkår for kjøp av nytt kort.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Det foreslås at gjennomført rapportering kan settes som vilkår for kjøp av nytt kort. Dette foreslås som et alternativ til innbetaling av depositum, som nevnt i kommentaren til § 14.

Kommentarer fra NFS:

NFS støtter endringen, og regner da med at flerårskontrakter også kan sies opp, både for småvilt og storvilt. Det bør også framgå om man kan nekte kjøp av kort bare påfølgende år eller også senere.

Kommentarer fra Lesja fjellstyre:

Det nok at nekting av salg av jaktkort kun gjelder for påfølgende år, med hensyn til alvorlighetsgraden av denne type forseelse. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Sel og Vulufjell fjellstyre:

Sel Fjellstyre vil sterkt understreke viktigheten av muligheten til å ta depositum. Depositum som tilbakebetales ved innlevert jaktstatistikk, sammen med vingepøver er det viktigste materiale fjellstyre har i forvaltningen av småviltbestandene. I tillegg har noen fjellstyrene samme ordning når det gjelder garnfiske. For garnfiske gir dette verdifull informasjon om hvor mye og hvilke fiskeslag som tas opp i de ulike vann. Dette har betydning for fiskeforvaltningen, i tillegg til vurderinger om for eksempel flere vann burde åpnes for garnfiske for utenbygds.

Forslaget fra Miljødirektoratet at jegere utestenges ved ikke innlevert jaktrapport fra året før er ikke gjennomførbart. Både i.h.t. personvern og av praktiske grunner. Fjellstyret måtte da videreformidle personopplysninger til ulike kortselgere osv. Fjellstyret ser at den beste måten å få inn fellings/fangststatistikk er ved hjelp av depositum. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra fjellstyrene i Holtålen:

Fjellstyrene i Holtålen støtter forslaget om å kreve fangstrapportering for å få kjøpt nytt jakt- eller fiskekort. Se for øvrig vedlegg.

Kommentarer fra Aurland fjellstyre:

Dette er ein ny paragraf, som fjellstyra har etterlyst lenge. Tidlegare har ein ikkje hatt heimel i lov eller forskrift for å nekta tildeling påfølgjande år grunna manglande rapportering. No kjem denne heimelen på plass. Se for øvrig vedlegg.

§ 21. Melding om felling

Fjellstyret kan kreve at jeger eller jaktlag skal gi melding til oppsyn eller kontaktperson ved felling av elg, hjort og villrein. Krav om slik melding skal fremgå av jegerkontrakten.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer fra NFS:

NFS mener også fjellstyret kan kreve at all felling rapporteres fjellstyret innen gitte frister. I tillegg er det ofte hensiktsmessig at felling av store rovdyr også rapporteres til fjellstyret, samt at man må kunne krevet fortløpende rapportering av småvilt. Dette for å kunne ha en

dynamisk forvaltning og regulere jaktperioden og dagskvote underveis i sesongen. Slik det er i dag kan man risikere at vilt skutt på sesongkort rapporteres først i mars, noe som gir fjellstyret liten oversikt over hvor mye som er skutt i løpet av sesongen, og slik sett gjør det vanskelig å vurdere om man må redusere uttaket/øke kvote eller tillate lenger jakt sesong. Ved manglende melding om felling av rovdyr og storvilt er det naturlig at fjellstyret anmelder jeger/jaktag. Vi ber Miljødirektoratet utdype om fjellstyret i slike tilfeller også kan utestenge jegere/jaktag påfølgende sesong/sesonger.

Kapittel VI. Avsluttende bestemmelser

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Det er kun mindre språklige endringer i dette kapittelet.

Kommentarer fra NFS:

NFS har ingen kommentarer

§ 22. Dispensasjon

Miljødirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer fra NFS:

NFS har ingen kommentarer til paragrafen

§ 23. Straff

Overtredelse av § 20 første ledd straffes etter fjellova § 37.

Kommentarer fra Miljødirektoratet:

Ingen

Kommentarer fra NFS:

NFS mener det må gjøres staffbart å gjøre forsøk på felling etter at dagskvote i fylt. Vi har tidligere hatt episoder hvor jegere har skutt etter ryper selv om dagskvoten var full, men han bommet. Saken ble anmeldt, men forsøk var ikke staffbart på lik linje som om han overskred dagskvoten.

Kommentarer fra fjellstyrene i Holtålen:

For å bedre å kunne håndheve dagskvoter under småviltjakt vil Fjellstyrene i Ålen foreslå å gjøre forsøk på felling av småvilt etter fylt dagskvote staffbart. Se for øvrig vedlegg.

Hilsen
Norges Fjellstyresamband

Jan Borgnes s/.
Daglig leder

Torgeir Lande

A handwritten signature in black ink, reading "Torgeir Lande", written over a horizontal line.

Rådgiver

E-post: torgeir.lande@fjellstyrene.no